

מֵי שָׁהִיא פֶּרְקָה תְּשִׁיעִי פְּסָחִים

(ג) נעל ל' כה ; (ד) זכרים
 דר ת' ; (ה) זכרים דג ט.
 מנוחת דג פג : [לעומן מ'.]
 (ו) נפי גב'ם נקען דג ט.
 ז. ג' כלאן חמא רכבה
 וכן הום צב'ם, (ט) נס' ט
 לתמיה ויטלה סלמיים, (י) ג' נס' ט
 ספחים, (ט) [נס' מ'.] ג' נס' ט
 ע███████████

1. ואמרת משה אל כל העם
ובור את הרים אלה אשר
אתם ממעיים מנבית
עברים כי בזחיק
הוציאו יי' אתכם מורה
ולא ישבבל חמשן.
שמות יג
2. היה אמת יצאים
בחורש נאכיב:
שורות ג' ג
3. אם שב הוזא מקריב
את קרכנו והזריב אתו
לפנינו יי' וירקאו ג'- 4. ואמ שך קרכנו
וחזקנו לפנינו יי'
ירקאו ג' יב

(ג) גמ' המל רבה נח
 זנו: (ד) שם למל הי מהל
 לכדתנייא כצט:

הַלְּגָנָדָה, לִמְדָה עַל כָּבוֹר
וְמַנְצֵר וְזֶבֶחַ טַעֲנוּיָה
מִמְּנָה וּמִמְּסָרָה קָרְבָּן
הַלְּגָנָדָה קָרְבָּן הַלְּגָנָדָה
כַּכְבָּד לְתַדְמָוָה, מִסּוֹס דְּסָקָם
דְּסָקָם עַל-לְגָנָדָה וְלְגָנָדָה
סָקָם גָּלְגָּלָה וְלְגָנָדָה
אַתָּה, אַתָּה קָרְבָּן סָקָם
קָרְבָּן נְבָטוּמָה גַּגְגָה
כִּמְלָא קָרְבָּן לְגָנָדָה
בְּשָׂרָה קָרְבָּן לְגָנָדָה
כְּשָׁבָה. קָרְבָּן יְמִילָה,
לְהַבְיאָה פָּסָה שְׁבָרָה
שְׁנָתוֹר. וְצִוְּיָה, מַה, דָּן
סָבָב צִוְּיָה, וְרִי וְזָה
מִזְרָח פְּסָמָה
נְזָהָר מִלְּגָנָדָה מִן
וְטַעַן מִלְּגָנָדָה
וְסְמִילָה
וְשְׁלִימִים הַבָּאִין מִחְמָתָה
הַפְּסָמָה. מִלְּגָנָדָה
כְּבָד קְרִיבוֹת (ט.) יְשִׁיעָה

ח מצורים לילה אחד
ויבת מרים בירינו ונורו בל הבית
ו-ט' לפה דורות נמי לנד מהל

אלא אחמיין מלל דפסח מצרים לילה אחד ותו לא^ו והתניא רבי יוסי הגלילי אומר מנין לפסח מצרים שאין חימצוי נהוג אלא יוס אחד ת"ל^ז לא יאכל חמץ וסמיך לה^ז היום אתם יוציאים אלא ה"ק לילה אחד והוא הדין לפסח דורות וחימצוי כל היום ופסח דורות נהוג כל שבעה: מתרני^ט א"ר יהושע שמעתי שהמורת פסח קריבה ותמורה פסח אינה קרבה ואין לי לפреш א"ר עקיבא אני אפרש הפסח שנמצא קודם שהיית הפסח ירעה עד שיתהاب ומבר ויבא בדמיון שלמים וכן תמורה אחר שהיתה הפסח קרבן שלמים וכן תמורה: גמ' ולמאי פסח קרבן ופסח אין קרב הא קמ"ל דaicא תמורה הפסח דלא קרבנה איתמר רביה אמר קודם שהיתה ולאחר שחוותה שניינו רבי זירא אמר קודם החזות ולאחר החזות שניינו ולרב זיראaea קדמ' קדום שהיתה הפסח שנמצא זמן שהיתה הפסח כתרני הפסח ירעה לאחר שחוותה יקרב ר' א' ואמר קודם החזות ירעה לאחר החזות יקרב: אמר לאחר שהיתה הפסח ביבא שלמים וכו': אמר רבא^ט לא שנוא אל שנמצא אחר שהיתה והמיר בו אחר שהיתה אבל נמצא קודם שהיתה והמיר בו אחר שהיתה תמורה מכח קדושה דחויה קא אתה ולא קרבנה איתיביה אבוי^ט אם כשב מה ת"ל אם כשב לרבות תמורה הפסח אחר הפסח שקרבה שלמים דיבר דמי אילימה שנמצא לאחר שחוות' והמיר בו לאחר שהיתה פשיטא למה לי קרא אלא לאו שנמצא קודם שהיתה והמיר בו לאחר חזר שהיתה והמיר בו לאחר שהיתה ולבנות את הפסח אי אתה^ט בדתניתא כשב לרבות את הפסח שחוות' והמיר בו לאחר שהיתה שגנו ושלמים הבאי

ש שמעון סמיכה ונסכים ותנופות הזה ושוק
הן הענין לימד על העו שאין טעונה אלה
שנמצא קודם שחיתות הפסח ירעה עד
שלמים ובן המורה אמר ר' רבא לא שננו
ההמיר בו קודם שחיתוה אבל נמצא קודם
המורה קרביה שלמיםמאי טעמא כי קבעה
לא חוי ליה לא קבעה איתיביה אבי אם
חומרת הפסח אחר הפסח שקרביה שלמים
יובל

קדום שהיתה הפסח ירעה. וטעה לדמייס צידיט כפליטים רטי ומלפי' וט דהמאלן לון בעלה מיס דהון ופליג מל' ווותן צפ' צי שעלי' יומל דע' כד'. סי' יונדו זוקה כנונ דלון דחיאס צידיט בוגן נטמאנו בעילס לו סטאנס' קי'ס וט' וטה מנטמע פוליג צפ'ק דלקדזין דע' כד', דל' יונדן סטמאן סטט'ן צקדייט טיא' ומול לקלחה וכקדייט מיל' קדוקס וטני' קליינ'ג מסוס נדחת ממללה סטפקדיז לאחדת טויל' וויל' עלא צ'ם צעל' מיס לדמן פליג וויל' כיון צדליך פקDESC לה' נט מיקלי' כל' קע דלאוי' צדיס וטומפקטן צפ'ן פלגי צב' יומי' וויל' וויל' טז'ז מון' יקליג' נטמאנו ומיט' לא צפ' צי' שעלי' יומל דע' כד':

כז א ב ג מ"י פ"ד מהל'
קו פ סלכה 1:
כו ד ס סלכה 1:
כח ה מ"י פ"ה מהל'
מעטה קרבנות
סלכה יט:

רביינו חננאל
פסח מצרים נהוג ליל
אחד וכן מצחו והוא
הדין לפסח דורות. ותימן
מצרים אין נהוג אלא
יום אחד, שנאמר לא
יאכל חמץ היום אתה
ויצאם. והחומר פסח דורות
נהוג לשבה שנאמר
שבעת ימים שואר לא
ימצא בבחיכך.

שהמורות הפסה איננה קיינה
ותהמורות הפסה איננה קיינה
אלא אין לפטלש און און ר' עקיבא און אפרים הפסה
שנומצאה קודם טהורין ו/or.
והאי דקאמר רבי יהושע
מורמתה הפסה והן אונא
פסה, אונא לאונשנין
דאיכא תומרת פה לאל
קיינה שלטב.
רכבה אמרה זו השפיש
רבי עקיבא בשנתנו אחר
שאבד פסחו והפריש אחור
סם זו הפסה האבוד
גמצע קודם [שחיתות]
הפסה שרבוטה עיריה
שיטסתאכ ו/or, ואם אחר
שחיטה מעאכ קרב הקשה
שנומצאו בזעירין קשי שליטים
כי בעשעה שנומצא כבר
בגנברו בעילום והולך
שם פסח מעלוי זיין
תומרותה ר' רזרא אמר
משנתנו שנומצא קודם
הצית, ואיה דקיטין קודם
שהטה קודם זון שחיטה
היא, עולחה בגניזה,
הפסה יביא שליטים וכן
מורמתה. אונר רהב לא שן
יביא שליטם וכן מורתה
אל בא פסחה שנומצא אחר
שחיטה הפסה הדרשוין,
וועו... וועו... וועו...

כון שaban ו-koz, אונטנו של קודם והיידן, קודם שיבור עזיאו הבעלבים בפסח ששהונו, אבל מונצ' קודם שורתה מורה וב-אדור שורה מורה קודם קודושה דורה והיידן לא קודושה דורה והיידן לא אטיא, דפסח עצמו שמא קודם השותה נהיה מלתקודם הווא בעצמו ולדרעהן, והאנט כוכב מכח קודושה דורה (הא) פוליך לא קרבנה שלם טלית מאלטם הטפל עדין מן העיקר. ואותוב עלייה אידי כשב שבסמואה אחר שורתה והמיור דבר מונצ' קודבנה תמורה שלם, ואור אנטמאני שלם מעיל נסיך כל בצעי קידר. אין כי נמי קידר אסמתה בעלמא הא. ליאן דמנין לה רדבה אוישן, הפחס שנמנצ' קודם שורתה פחסה רוחנית, וכרי יונן תמורתו רוחנית, מבר לה לא שנ' לא שנמנצ' קודם שורתה ומורייב בו צור (הנמה) (שחתינה). דהאי תמורה ככח שורתה דורה והיידן, אבל חלך לא קודם שורתה והיידן, מונצ' קודם שורתה המורה בו קודם שורתה. מאי דו קודם השלחן. תעבאן כי קעבה שורתה קודושה בפסח שנמנצ' מידי דוריין להקורה ידי רדי דלא חזי להקורה לא קעבנה. ומוחתלה להילא